

Kanneljärven Kuuterselkä

Se vetää puoleensa joka kesä siellä päivänvalon nähneitä ja meitä heidän lapsiaan ja lastenlapsiaan sekä puolisoitamme ja ystäviämme. Tänä kesänä matkasimme 10.-12.6.2013 ja tiistai 11. päivä olimme Kuuterselässä. Sinä päivänä tuli kuluneeksi tasan 69 vuotta viimeisten siviilien lähdöstä sotaa pakoon. Olimme käyneet Kanneljärven rauniokirkolla laskemassa seppeleen muistomerkillä, jonka on pystyttänyt Kanneljärvi-säätiö paikalle, missä on sijainnut Kanneljärven seurakunnan hautausmaa. Paikalle on myös haudattu vuosien 1941-1944 sankarivainajat. Suven ollessa kauneimmillaan lauloimme suvivirren. Laskimme seppeleen kotikylämme puolustajien muistoa kunnioittaen Kuuterselän kesän 1944 taisteluiden muistoksi pystytetyllä muistomerkillä ja joimme kirkkokohvit. Helsingin Sotaveteraanikuorossa mukana olevan Reino Harjun johdolla lauloimme Veteraanin iltahuudon. Sytytimme myös kynttilän Alpo Kuusiston muistolle. Hän oli muistomerkin alullepanijoita ja teki paljon töitä muistomerkin aikaansaamiseksi. Reino Harju kertoi muistomerkillä sen eri vaiheista. Hän on suunnitellut muistomerkin ja ollut alusta alkaen mukana muistomerkkihankkeessa.

Kaiken tämän jälkeen suuntasimme askeleemme omille kotikonnuillemme eli missä se aikoinaan oli. Meille, jotka emme ole siellä syntyneet, on oivana apuna Kalevi Launiaisien tekemä kartta kylästä taloineen. Siinä on pienet purosetkin merkitty ja niitä apuna käyttäen pystyy hahmottamaan paikkoja. Kylässämme ei ole kuin yksi sodan 1944 jaloista säästynyt talo ja kivijalatkin on raivattu pois, samoin poissa on myös Kuuterselän taistelun kuvauksissa mainittu Herman Launiaisien kivinavetan rauniot. Talvisodan jälkeen tuho ei ollut yhtä laaja. Maamerkkeinä on kolme isoa puuta, tammi ja jalava Tiirikkalassa sekä mänty järville mentäessä. Niistä pystyy paikallistamaan meidän aikaisia kujasia. Kylän pellot ovat vielä pääsääntöisesti rakentamatta. Joka vuosi panemme merkille, että asutus lisääntyy. Nyt panimme merkille työn alla olevan uuden tien. Siinä kohtaa on ollut pitkään mainos tonttimaasta, nyt on varmaan kauppa käynyt. Kotikylämme on mielessämme pitkin vuotta ja aina kun tapaamme toisiamme, juttu siirtyy Kuuterselkään. Tavatessamme siellä syntyneitä ja asuneita alkaa tenttaaminen sen aikaisesta elämästä.

Kävimme ihailmassa alkukesän vehreyttä ja luonnonkukkien loistoa Monrepos-puistossa. Katse pysähtyi uutuutta hohtavaan valkeaan pieneen nelitorniseen linnaan. Se osoittautui perhehaidan muistomeriksi ja on korjattu venäläis-suomalaisin voimin. Tämänkään kohteen korjaaminen ei ole mennyt ihan nappiin, mutta kauempaa näytti hyvältä. Puiston länsiosassa sijaitsee ihmeitä tekevä Sylmian lähde. Nyt olisi päällimmäinen toive, että puistossa kävijä panisi roponsa puiston puolesta, että Monrepos vielä nousisi entiseen loistoonsa.

Kiitämme Sinikkaa ja Ristoa kahvituksesta ja huolenpidosta sekä Vistamatkojen kuljettajaa Arvia turvallisesta kyydistä.

Keidi Lahtinen

Pekka Lensu silmäilee syntymäpitäjänsä karttaa. Pitkän matkan nopeuttamiseksi autossa oli tutkittavaksi karttoja ja lukemisia mm. muistelmakirjoituksia Kuuterselästä, Uusikirkko-Kanneljärvi-lehti ja Karjala-lehtiä. Kuva Juha Hyytiä.

Arja Väyrynen, Irja ja Kalevi Launianen tytär ja Aija Mikkilä, Anja ja Reino Launianen tytär Kanneljärven rauniokirkolla. Vuoden 2009 tieto kertoo, että nykyisellä seurakunnalla on noin 30 jäsentä. Se toimii vanhassa sakaristossa, joka on kunnostettu kirkkosaliksi seurakuntalaisille.

Ryhmäpotretti yhtä hymyä, Veli Koskinen kameran takana ja Risto keittämässä kirkkokohvia.

Kirkko tänään 11.6.2013

Reino Harju ja Veli Koskinen, "Himmetä ei muistot koskaan saa".

Monrepos-puistossa linnamainen kappeli, siinä sijaitsee Ludwigsteinin perheen sukhauta, viimeinen hautaus sinne oli vuonna 1942.

Vistamatkojen kuljettaja Arvi, Risto Lahtinen, Esiläisii Hermannin Teuvo Launiaisien vunutka ja Sinikka Lahtinen. Kuva Esko Kirjavainen